

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ὁ Ἀγώνας τῆς Γυναικας εἶναι εὐτυχῆς γιατί τοῦ δίνε-
ται εὐκαιρία νὰ δημοσιέψη τὴ μελέτη τοῦ διακεκριμένου
ποινικολόγου Κου Δ. Δαμασκηνοῦ γιὰ τὴ μεταρρύθμιση τοῦ
Ποινικοῦ Νόμου στὴν Ἑλλάδα.

Ἡ δημόσια ἀνακοίνωση τῆς μελέτης αὐτῆς ἔγινε
πρῶτη φορά στὸ Γυναικεῖο Συνέδριον ποῦ συγκροτήθηκε
τὸ 1921 ἀπὸ τὸ Λύκειο τῶν Ἑλληνίδων. Δεύτερη ἀνακοί-
νωση ἔγινε καὶ πάλι τελευταία στὶς 27 Μαρτίου ἔ. ἔ.
στὴν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου πρὸς διαδοσὶν τῶν ὠφελίμων
βιβλίων γιὰ τὸν Σ.Ε.Δ.Γ. Ἡ σοβαρὴ αὐτὴ μελέτη, ποῦ θὰ
χρησιμέψη ἀσφαλῶς ὡς πρόδρομος καὶ ὁδηγὸς γιὰ τὴν
ἐξέλιξη τοῦ ποινικοῦ δικαίου στὸν τόπο μας ἐμπνέεται ἀπὸ
πραγματικὴ ἀμεροληψία καὶ ἀπὸ ἀληθινὴ στοργὴ γιὰ τὴν
ἀδικημένη θέσιν τῆς γυναικας καὶ τοῦ παιδιοῦ μέσα στὴν
κοινωνία. Βαθιὰ ψυχολογικὴ γνώση, πείρα κοινωνικῆ,
πόθος γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴ δικαιοσύνη, εἶναι τὰ κύρια
χαρακτηριστικὰ τῆς.

Διαιρεῖται σὲ τρία μέρη καὶ θὰ δημοσιευθῇ σὲ τρεῖς
φορές.

Α'. Ὁρκωτὰ Δικαστήρια.

Β'. Δικαστήρια Γυναικῶν.

Γ'. Παιδικὰ Δικαστήρια.

Α'. — Ὁρκωτὰ Δικαστήρια

Ἔσσηνθίσασμεν ἐν Ἑλλάδι, ὁμιλοῦντες περὶ τῆς
γυναικὸς ἐν σχέσει πρὸς τὴν δουλικὴν αὐτῆς ἰκανό-
τητα καὶ εὐχέρειαν, νὰ ὁμιλοῦμεν μὲ περιφρόνησιν δι'
αὐτὰς, νὰ μὴν ἀναμειγνύωμεν αὐτὰς εἰς τὴν συζήτησιν,
ἀπαράλλακτα ὅπως δύο ὁμιλοῦντες ἐνώπιον τρίτου
ξένης γλώσσαν ἢ ὁ τρίτος ἀγνοεῖ, συζητοῦν χωρὶς
νὰ λαμβάνουν ἢ ὄψει τὴν παρουσίαν τοῦ τρίτου!

Οὕτω ἡ ὑπόληψίς μας ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἰκα-
νότητα καὶ εὐχέρειαν τῆς Ἑλληνίδος, ὡς πρὸς τὰ
δημόσια προσόντα, ὡς θὰ ἐλέγομεν τεχνικῶς, εὐρί-
σκεται **πολὸν χαμηλά!** Νομίζει πᾶς ἐξ ἡμῶν ὅτι δὲν
ἐμπίπτει εἰς τὰ ὄρια τῆς γυναικείας Ἑλληνικῆς ἀντι-
λήψεως, ἡ ὑπ' αὐτῆς διαχειρίσις **ἄλλων** ζητημάτων
τῆς **κυριότητος** πλὴν τοῦ **οἴκου** ἑνὸς καὶ τοῦ
συρμού ἄφ' ἑτέρου! Ἡ **ὑπόθεσις** αὐτὴ καλλιεργηθεῖσα
ἐπὶ μακρὸν ἐκ τῆς ἀδιαφορίας τοῦ Ἑλληνος
ἄνδρος καὶ τοῦ συμφέροντός του ὅπως μὴ ἀναμειγνύε-
ται ἢ σύντροφός του εἰς τὰς καθαρῶς **ἀνδρικός ὑπο-
θέσεις**, ἐδημιούργησε μίαν ἔμμεσον ἀντίληψιν περὶ
τῆς ἀχρηστίας τῆς Ἑλληνίδος ἐν τοῖς δημοσίοις λεῖς
τουρηγίμασι. Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ χριστιανικῇ ἀντιλήψει
τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου συμπρακτούσης καὶ τῆς ἀρχαι-
κῆς Ἑλληνικῆς ἀντιλήψεως τῶν **δεσποινῶν τοῦ οἴκου**,
παρήχθη ὁ ἐλεύθερος συνεταιρισμὸς διὰ **καταμερι-
σμοῦ τῶν ἔργων** ἀπαραβιάστου καὶ ἀπαρεγκλίτου!

Ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης ἀνε-
πτύχθη ἀπὸ μακροῦ ὁ θεσμὸς τῶν ὀρκωτῶν Δικαστῶν
ἐφαρμοσθεὶς καὶ παρ' ἡμῖν μὲν ἄλλ' ἀνεπιτυχῶς. Ἐκ
τῆς μελέτης τῶν ἀποφάσεων τούτων πείθεται καὶ ὁ
μᾶλλον ἄπιστος, ὅτι τὸ ὀρκωτὸν σύστημα παραπαίει
ἐν Ἑλλάδι, ἀφοῦ δι' αὐτοῦ δυοῖν θάτερον: ἢ θὰ ἐπι-
βάλλεται **ἐξοντωτικὴ ποινὴ ἢ σκανδαλωδῶς ἐπιει-
κῆς** τοιαύτη.

Ἡ Mme Staël ὁμιλῶσα ποτε χαρακτηριστικῶς
περὶ τοῦ ἀνδρός, ἔγραψε: «Que le mâle est feroce.»
Τολμᾷ νὰ πιστεύω ὅτι ἂν ἐμελέτα τὰς Ἑλληνικὰς ἀποφά-
σεις τῶν ἐνόρκων θὰ προσέθετεν εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν
τῆς: «Le mâle est feroce on inconscient». Διὰ τὸν
τελευταῖον μάλιστα χαρακτηρισμὸν τῆς **σκανδαλωδῶς
ἐπιεικείας** θὰ τοῖς ἐδίδοτο ἢ ἐξήγησις καταλλήλως, ὅτι
αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ἐλαστικότητα τοῦ χαρακτήρος τοῦ
Ἑλληνος, εἰς τὴν παρεξήγησιν τῆς ἀποστολῆς του ὡς
Δικαστοῦ, καθ' ἣν οὗτος νομίζει ὅτι ὅταν καλεῖται ὡς
ἐνόρκος γίνεται . . . **γαμβρὸς** τῆς Δικαιοσύνης ἢ καὶ
λαμβάνει ὡς Προῖκα διατετιμημένην! Καὶ δαπανᾷ
ἐξ αὐτῆς ἀφρόνως, ἰδίως ὅταν λαμβάνει **συστατικὰ
μπιλιέττα** διὰ τὸν κατηγορούμενον ἢ πολιτικὰς εἰση-
γήσεις εὐμενοῦς ὑποστηρίξεως **κατ' ἀντιπόδοσιν!**

Τοῦτο κατενόησαν οἱ καλλίτεροι καὶ εὐσυνειδητό-

τεροι Εἰσαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν καὶ προέτειναν τὴν
διαρρύθμισιν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐνόρκων διότι **πρὸς
τοῖς ἄλλοις**, λέγει ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Παπα-
ληγούρας, ἐν τῇ σχετικῇ περὶ τούτου ἐκθέσει του πρὸς
τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον: «οἱ ἐνόρκοι
πολλάκις δὲν κατανοοῦσι τὰ τιθέμενα εἰς αὐτοὺς ζητή-
ματα καὶ οὕτω δίδουσι ψῆφον ἀναιτιολόγητον». Δη-
λαδὴ οὕτε ὀλίγον οὕτε πολὺ «δὲν εἰξάζουρον τί κάμνου»
οἱ Λαϊκοὶ Δικασταὶ τοῦ ἰσχυροῦ φύλου ἐν Ἑλλάδι, οἱ
διαχειριζόμενοι τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν μας!
Ἄλλὰ καὶ ὅταν «ξέουρον τί κάμνου», τὸ κάμνου διότι
κατὰ ξέουρον»!!

Παρετήρησα κάλλιστα ὅτι μεταξὺ τῶν ἀποφάσεων
τῶν Κακουροδικεῶν Γαλλίας, Ἀγγλίας, Γερμανίας,
Ἑλβετίας καὶ Ἰταλίας ἦτοι τῶν Κρατῶν ποῦ κατέ-
χουν τὴν **τεχνικωτέραν** λαϊκὴν Δικαιοσύνην καὶ τῶν
ιδιῶν μας, κάμνει ἐντύπωσιν ἢ **ἀγρία ἀσπιρητότης**
ἢ ἢ **ἀνεξήγητος ἐπιεικεία**, ἦτοι δύο ἐντυπώσεις προ-
δείδουσαι τὴν **ἀνυπαρξίαν χαρακτήρος** ἐνὸς Λαοῦ,
ἐν ᾧ τοῦναντίον ὁ Ποινικὸς Νόμος τῶν Χωρῶν ἐκεῖ-
νων εἶναι πολὺ αὐστηρότερος τοῦ ἰδιοῦ μας καὶ ἐν
τούτοις εὐρίσκουν πάντοτε χώραν αἱ ἰδίως ἐλαφρυν-
τικαὶ περιστάσεις οὐδέποτε δὲ μία **ἐξηυτελισμένη**
ποινὴ!

Δι' ἡμᾶς εἶνε ἢ ὁ **Δῆμιος-Δικαστῆς** ἢ ὁ **Δικασ-
τῆς-Νάνος** καὶ κατὰ τοῦτο προτιμῶ ἀπειρώς τὴν
διανοητικότητα τῆς Γυναικὸς, ἣτις δικάζουσα ζητεῖ
τὴν **συνείδησιν** μεθ' ὃ παρέχει τὴν συγγνώμην τοῦθ'
ὅπερ δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο παρ' ὅτι ἔχει ἔμπλυ-
στον τὴν ἰδέαν τοῦ **σωφρονισμοῦ**, τῆς **ἐκτίσεως**, τῆς
ἀποδόσεως τοῦ ἀδικήματος· ἔχει τέλος σύστημα σω-
φρονιστικὸν προδίδον **ἕνα χαρακτήρα!**

Μοὶ ἀντετάχθη ἀπὸ σεβαστοῦς νομομαθεῖς καὶ
ἐμπείρους σωφρονιστὰς τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ εἰσαγωγή
τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς δημοσίοις πράγμασι καὶ ἰδίως
ἐν τῇ Δικαιοσύνῃ θ' ἀποτύχη διὰ δύο λόγους: 1ον) ὅτι
ἀφοῦ τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα ἀπέτυχε μὲ **ἄνδρας**,
πόσον μᾶλλον θὰ συμβῆ τοῦτο **καὶ μὲ γυναῖκας!** καὶ
2ον) ὅτι μεταξὺ τῶν γυναικῶν ἐλάχιστος ἀναλόγως
εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔχουσῶν προσόντα μορφώσεως
κλπ. δυναμένων δὲ νὰ ὑπηρετήσουν.

Εἰς τὸ πρῶτον, ἀπαντῶ διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν
ἀνδρῶν, διὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ περὶ αὐτῶν ὑπὸ τῆς
Mme Staël καὶ διὰ τῆς ὀρθῆς ψυχολογίας ἣν νο-
μίζω ὅτι ἔκαμε ἐπὶ τῶν γυναικῶν ὡς δικαστῶν ἢ μελ-
λουςτῶν δικαστῶν!

Εἰς τὸ δεύτερον ἀπαντῶ ὅτι ὁμιλοῦντες περὶ **μορ-
φώσεως** καὶ **προσόντων**, δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει
τὴν τοιαύτην μόρφωσιν ἐν **σχέσει** πρὸς τὰ καθή-
κοντα τοῦ ἐνόρκου καὶ οὐχὶ ἀπολύτως διότι ἄλλως θὰ
ἔπρεπε πάντες οἱ ἐνόρκοι νὰ ἦσαν Καθηγηταὶ τοῦ
Πανεπιστημίου ὅπερ συγκρούεται πρὸς τὴν βάσιν τοῦ
θεσμοῦ τῶν Λαϊκῶν Δικαστηρίων ζητοῦντος νὰ συγ-
κεντρώσῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς Δικαστὰς πάσας τὰς Ἐθني-
κὰς διανοητικότητας τῶν τάξεων καὶ οὐχὶ **μίαν**
ὁμοιογενῆ, ὁμοιοσοῦσαν καὶ συνεπῶς παραλύουσαν τὸ
συλλογικὸν σύστημα. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης
αἱ Ἑλληνίδες εἶνε κάτοχοι τῶν προσόντων τούτων
καὶ τῆς μορφώσεως.

Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρόκειται ὑπὸ τὸ
αὐτὸ σύστημα νὰ λειτουργήσουν τὰ Δικαστήρια τῶν
Ἐνόρκων διότι τότε οὐδεμία ἐλπίς βελτιώσεως ὑπάρχει!

Πρόκειται νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς Δικαστῆς ὡς **Εἰση-
γητῆς ἀνευ ψήφου**, τὸ δὲ Δικαστήριον νὰ εἶνε
μικτὸν ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Πρόκειται δι' **ὠρισμένα** μόνον ἀδικήματα ἦτοι
ἀδικήματα τῆς γυναικὸς περὶ ὧν κατωτέρω, νὰ
συνιστῶνται ὀρκωτὰ Δικαστήρια γυναικῶν, πρόκειται,

τ' ἀδικήματα τῶν ἀνθρώπων μέχρι τῆς ἐφηβότητός τω
νὰ δικάζουν **μόνον** αἱ γυναῖκες· ἤτοι πρόκειται ν
ἀκολουθηθῆ ἢ τελειότερα τίσις τῶν πεπολιτισμένω
λαῶν τοῦ νὰ ἀναζητοῦν καὶ ἀνευρίσκουν τὸν **φυσι-**
κώτερον Δικαστὴν τῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ **πρόσωποι**
τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν **πρᾶξιν** αὐτοῦ.

Αὐτὴν τὴν **θεμελιώδη** ἀρχὴν τῆς Ἐγκληματικῆς
Κοινωνιολογίας καὶ τῆς Σωφρονιστικῆς Ἐπιστήμης
παρалаμβάνω **μόνον** ἀπὸ τὸν **ἔξω** τῆς Ἑλλάδος·
κόσμον διότι τὴν αἰσθάνομαι καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος·
νὰ σκιρτᾷ, νὰ προάγῃ τὴν Δικαιοσύνην μας. Ἐπὶ τῆ
βίαισι δὲ ταύτης ἀλλὰ μὲ τὸ **Ἑλληνικὸν ὕλικόν** χωρὶς
ν' ἀναμίξω τὸ Εὐρωπαϊκὸν ἢ Ἀμερικανικόν, ἀναζητῶ
καὶ εὐρίσκω **τί προσαρμόζεται τελειώτερον ἐν**
Ἑλλάδι. Καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ὁμολογεῖ ὁ πολὺς
Garraud ὅταν ὁμιλεῖ περὶ τῶν διαφορῶν παραγόν-
των τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν τύπων τοῦ ἐγκληματίου!
Πρὸ παντὸς λοιπὸν Κυρίαὶ καὶ Κύριοι ἀκούσατέ με
καὶ περιορισθῆτε εἰς τὰ ἐν **Ἑλλάδι** γιγνόμενα λη-
σμονοῦντες τοὺς **Εὐρωπαϊκούς** ἢ **Ἀμερικανικούς**
σπόρους οὓς μεταφυτεύομεν καὶ διαρκῶς οὗτοι μα-
ραίνονται ἐκφυλιζόμενοι μεταξύ ἡμῶν!

Εἶνε βέβαιον ὅτι μεταξύ πολλῶν ὀγκωτῶν συστη-
μάτων τὸ μᾶλλον ἐνδεικνυόμενον διὰ τὴν Ἑλλάδα
εἶνε τὸ **μικτόν** τοῦτέστι μὲ Πρόεδρον ἢ Προϊστάμενον
ἓνα Δικαστὴν ὡς Εἰσηγητὴν τῶν τιθεμένων ζητημά-
των **ἀλλ' ἀνευ ψήφου** καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν
πάσης ἐπιρροῆς ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως
καὶ μὲ Ἐνόρκους ἐξ **ἡμισείας κατ' ἀριθμὸν ἀνδρας**
καὶ γυναῖκας. Ὡς πρὸς τὰ προσόντα τῶν ἐνόρκων
Δικαστῶν δέον κατὰ κανόνα νὰ ζητήσωμεν **περισ-**
σότερα καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐκπαιδευτικῆς ἀλλὰ καὶ
κοινωνικῆς μορφώσεως ἤδη, ὅποτε ἡ ἀναλογία τοῦ
πεπαιδευμένου πληθυσμοῦ εἶνε πολλῶ ἀνωτέρα.
Ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλω **ιδιαιτέρως** νὰ ἐπιστήσω
τὴν προσοχὴν τῶν νομοθετικῶν ἀνακαινιστῶν εἶνε τὸ
ζήτημα τῆς **ἀναλύσεως τῆς ποινῆς** εἰς τοὺς ἐνόρκους.

Μέχρι τοῦδε κατὰ τὴν Ποινικὴν μας Δικονομίαν
καὶ τὸν Νόμον περὶ Κακουργοδικῶν, οἱ ἔνορκοι
Δικασταὶ δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ γνωρίζουν ἐκ τῶν
προτέρων ποίαν ποινὴν ἐπιβάλλει ἡ ἐτοιμηγορία τῶν
καὶ τοῦτο ἴσως διὰ νὰ μὴ παρασύρονται εἰς **μετα-**
πτώσεις ὅταν μάλιστα ἡ ἀπαγγελλομένη ποινὴ εἶνε
ἡ τοῦ θανάτου.

Ἐν πρώτοις ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὸ
φάσμα τοῦ θανάτου! Καταργοῦμεν τὴν **θανατικὴν**
ποινὴν ἣτις εἶναι **ἀνόσιον κατασκευάσμα τῆς**
ἀνθρωπίνης ἀτελείας.

Καταργομένης δὲ γενικῶς τῆς θανατικῆς ποινῆς,
οὐδεὶς συντρέχει λόγος ὅπως οἱ ἔνορκοι μὴ γνωρί-
ζουν **τί δικάζουν καὶ εἰς τί δικάζουν**. Τουναντίον
ὑπάρχει πᾶν συμφέρον **σωφρονιστικόν** ὅπως συν-
διάζεται **ἡ ποινὴ** μετὰ τῆς **ἐνοχῆς**, ἀφίεται δὲ μόνον
εἰς τὸν ἰσοβιον δικαστὴν, τὸν Σύνεδρον, **κλίμαξ ὀλι-**
γόβαθμος ἐντὸς τῆς ὁποίας οὗτος νὰ κινεῖται. Εἰς
τοὺς ἐνόρκους λοιπὸν, πλήρης ἀνάπτυξις καὶ γνῶσις
τῆς ἐπισυρρομένης ποινῆς, ἀνάπτυξις ὑπὸ τοῦ Προέ-
δρου τῶν Συνέδρων, **τοῦ** ἀγορεύοντος Εἰσαγγελέως
καὶ τοῦ Προϊσταμένου τῶν Ἐνόρκων, εἰς ὃν παραδί-
δεται κατὰ τὴν σύσκεψιν καὶ αὐτὸς ὁ Ποινικὸς Νό-
μος πρὸς **τοῦτον** τὸν σκοπὸν.

Δὲν εὐρίσκω πρὸς τί ὁ σημερινὸς μυστικισμὸς
διὰ τοὺς Ἐνόρκους ὅστις μάλιστα καταντᾷ Ἰησοῦϊτι-
σμὸς, ἀφοῦ τὰς ποινὰς τοῦ Ποιν. Νόμου ἐρωτοῦν
καὶ μανθάνουν οἱ ἔνορκοι εἰς τοὺς διαδρόμους
τοῦ Κακουργοδικείου!

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου διοχετεύεται ἡ **γυναι-**

κεία διανοητικότης καὶ ὁ *χαρακτήρ* καὶ ἡ *ψυχολογία αὐτῆς* καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς αἰσθητοτάτης Προόδου ἐπι δικαστικῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ Κακουργοδικεῖα, δοθέντος μάλιστα ὅτι κατὰ ψυχολογικὴν παρατήρησιν, ἡ προσοχὴ τῆς γυναικὸς εἶναι μᾶλλον ἐντεταμένη καὶ ἐπίμονος τῆς τοῦ ἀνδρὸς διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ *ἐντυπωτικὴ ἐστία* τοῦ ἐγκεφάλου εἶνε κραταιότερα τοῦ ἀνδρικοῦ ἔστω καὶ ἂν ἡ προσοχὴ αὕτη ὀφείλεται εἰς... *γυναικείαν περιέργειαν* !

Παρατηρητέον καὶ τοῦτο ὅτι καὶ ὁ ζῆλος τῆς γυναικὸς εἶνε ἀφθαρτος, ἡ φυσικὴ τοὔτεστην ὀκνηρία ἐλάχιστη ἐν ᾧ ὁ τοῦ ἀνδρὸς διεφθαρμένος καὶ ἐξ ὀλοκλήρου ἀπερροφιμένος συνήθως, ὑπὸ τῆς πλουτοπαραγωγῆς μανίας. Δια τοῦτο ἀνέκαθεν ὡς *ἀγγαρεῖα* ἐθεώρει πάντοτε ὁ ἔνορκος τὴν ὑπηρεσίαν του ὡς Δικαστοῦ!

Δὲν θὰ ἐθεώρουν ἄστοχον νὰ συγκρίνω καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν διανοητικότητά τῆς *συναλλαγῆς* τὴν *ρουσφετολογικὴν διανοητικότητα*, ἧς εἵπωμεν μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, ἐξ ἧς σπουδαίως κυνδυνεύουσιν αἱ ὑποθέσεις ἰδίως ἐκ τῶν *θερμῶν καὶ ζωηρῶν πολιτικῶν συστάσεων* πρὸς τοὺς Ἐνόρκους.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ μέλλον ἡ φυσιογνωμία τῶν *συστατικῶν μιλλιέτων* δι' ὧν ὑποσκάπτεται ἡ Δικαιωσύνη τῶν Ἑλληνικῶν Κακουργοδικεῖων, δὲν θὰ ἔχη, τοὔλάχιστον διὰ τὰς γυναῖκας Ἐνόρκους, τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς *συναλλαγῆς*, τολμῶ δὲ νὰ ἐλπίζω ὅτι ἡ γυναικεία Δικαιωσύνη δὲν θὰ εἶναι... ὑπόδουλος καὶ ἐκτετραχειλισμένη εἰς τὴν Πολιτικὴν *τούλάχιστον*!

Ἀπόκειται τέλος εἰς αὐτὰς νὰ δώσουν τὴν καλὴν ἐντύπωσιν καὶ νὰ μὴ διαψεύσουν, τὰς περὶ αὐτῶν καὶ τῆς Δικαιωσύνης πεποιθήσεις μου.

Δ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ